

ภาษาจีน

ความสำคัญของภาษาจีน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2544,1)

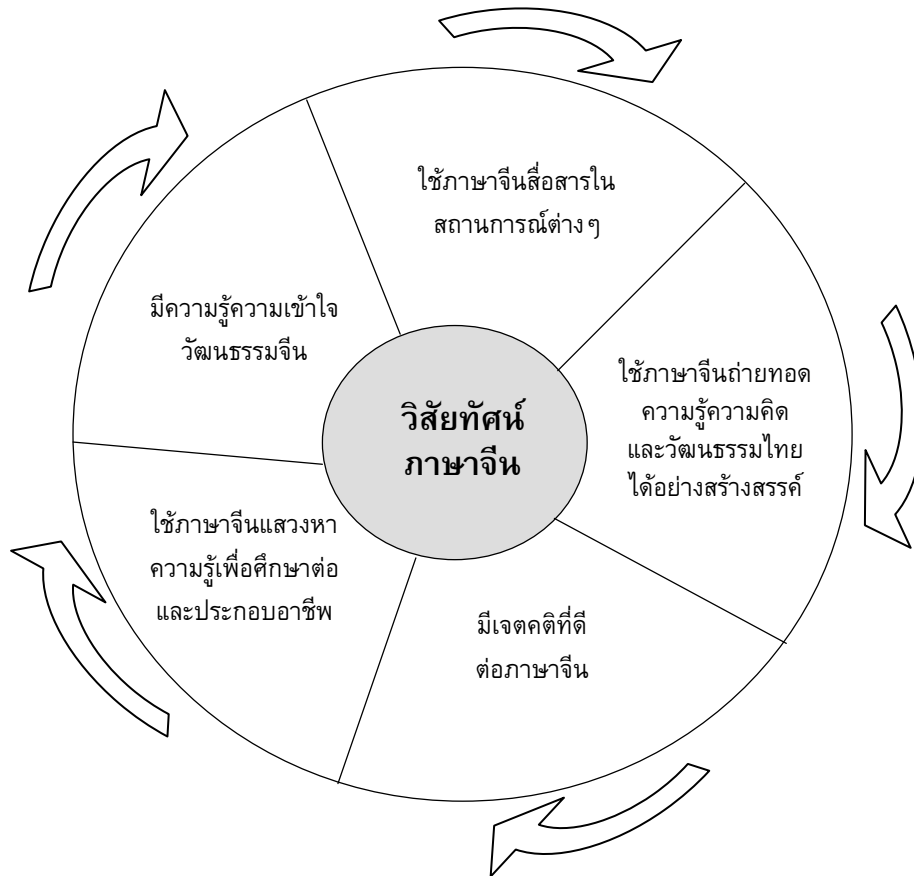
ในสังคมโลกปัจจุบัน สาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนและในภูมิภาคต่างๆ ของโลก และมีแนวโน้มที่จะขยายบทบาทในประชาคมโลกอย่างต่อเนื่อง ภาษาจีนนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ซึ่งมีผู้ใช้มากเกือบ 2,000 ล้านคนทั่วโลก เป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษ และเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศหนึ่งที่มีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสาร และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเป็นอย่างยิ่ง การจัดเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น นับตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 โดยในปัจจุบันได้มีการจัดเป็นโปรแกรมวิชาเลือกในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับภาษาต่างประเทศอื่นๆ ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น ฯลฯ นอกจากนั้นยังเปิดเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย

เนื่องจากสังคมไทยเกิดกระแสนิยมการเรียนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งเพื่อนำไปใช้ในการปฏิสัมพันธ์ร่วมมือทางการค้าและเศรษฐกิจ และเพื่อใช้ในภาคบริการต่างๆ ของสังคมที่จำเป็นต้องใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสาร จึงทำให้ประชากรกลุ่มต่างๆ สนใจเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ทว่าในปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานหลักสูตรภาษาจีนโดยเฉพาะ สถานศึกษาต่างจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนเอง โดยประสานกับผู้เชี่ยวชาญภาษาจีนที่พื้จัดหาได้ หรือใช้หลักสูตรร่วมกันในลักษณะเครือข่ายกับสถานศึกษาที่มีความเข้มแข็ง จึงยังไม่มีหลักสูตรกลางที่จะใช้เป็นมาตรฐาน

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เพื่อสร้างสังคมฐานเศรษฐกิจที่อาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือของการสื่อสาร จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการและก้าวสู่มาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ หลักสูตรที่ได้มาตรฐานจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาจึงได้จัดทำสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดมาตรฐานการวัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นขั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน

วิสัยทัศน์ภาษาจีน

เรียนรู้อะไรในภาษาจีน

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนคือ เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน สามารถใช้ ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมของจีน และสามารถถ่ายทอดความคิดและ วัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกด้วยภาษาจีนได้อย่างสร้างสรรค์ สาระสำคัญในการเรียนภาษาจีน ประกอบด้วย

- ★ **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาจีนในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ สุจริต ความ น่าเชื่อถือ ข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- ★ **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาจีนตามวัฒนธรรมของจีน ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- ★ **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาจีนในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

★ **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำเป็นชั้นปี แบ่งเป็น 3 หลักสูตร คือ

1. หลักสูตรภาษาจีนพื้นฐานต่อเนื่อง 12 ปี สำหรับนักเรียนโปรแกรมภาษาจีน 12 ปี (ป.1- ม.6)
2. หลักสูตรภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียนโปรแกรมภาษาจีน 6 ปี (ม.1-ม.6)
3. หลักสูตรพื้นฐาน 3 ปี สำหรับนักเรียนโปรแกรมศิลป์-ภาษาจีน (ม.4-6)

รายละเอียดของสาระการเรียนรู้ภาษาจีนแต่ละหลักสูตรประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ทั้ง 4 และมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีน และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับภาษาและวัฒนธรรมของไทย และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาจีนในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

เป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมาย โดยกำหนดเป็นกรอบองค์ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมไว้เป็นรายปี หลังจบหลักสูตรทั้งสามผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถขั้นต่ำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. จบหลักสูตรภาษาจีนขั้นพื้นฐานต่อเนื่อง 12 ปี

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ ประโยค ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็นต่างๆ ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

- พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของจีน อธิบาย/อภิปรายเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของจีน เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

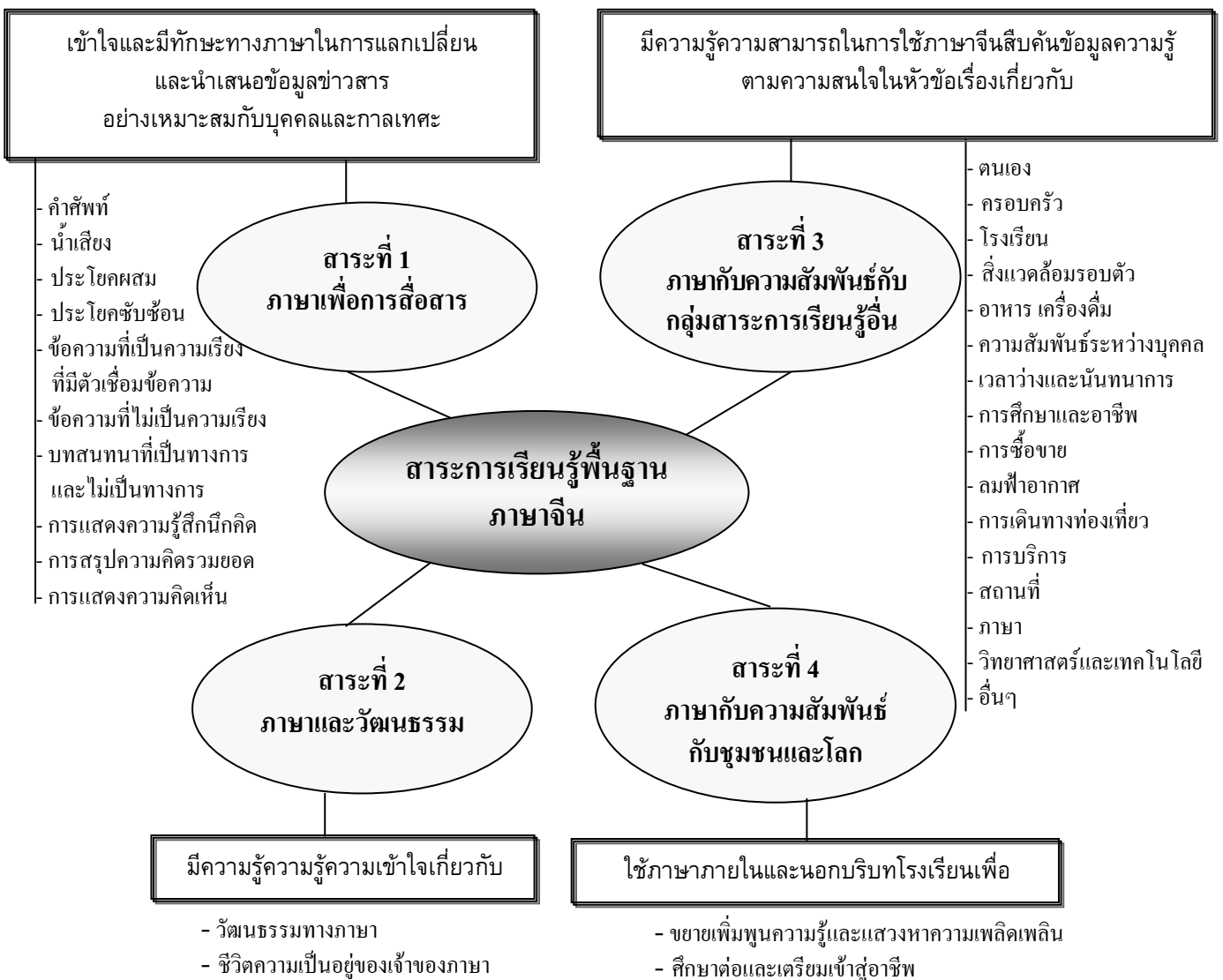
- อธิบาย/ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน สุภาษิต และบทกลอนของภาษาจีนและภาษาไทย วิเคราะห์/ อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

- ค้นคว้า/ สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม

สาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาจีนสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
- ใช้ภาษาจีนสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้หรือข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติเป็นภาษาจีน
- มีทักษะการใช้ภาษาจีน (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ผังมโนทัศน์ของสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาจีน

คำแนะนำในการเรียนการสอนภาษาจีน

1. การเรียนการสอนภาษาจีน ต้องค่อยเป็นค่อยไป ค่อยๆ พัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะทางภาษา

2. การสอนภาษา ใช้วิธีสอนหลากหลายรูปแบบ เช่น

- อธิบายอย่างละเอียด
- ให้ท่องจำ
- แสดง/ สาธิตให้ดู
- ให้ฝึกซ้ำ/ ทำแบบฝึกหัด
- ยกตัวอย่าง
- ให้จัดข้อยกเว้นต่างๆ
- เชื่อมโยงและเปรียบเทียบ
- ให้อภิปรายกัน
- ตั้งคำถามให้ตอบ
- ให้ค้นคว้าเป็นกลุ่ม
- นำข้อผิดพลาดมาอธิบายซ้ำ
- ให้แก้ปัญหาคือเป็นกลุ่ม
- ใช้เกม
- ให้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

ตัวอย่าง

วิธีสอนไวยากรณ์

- สอนตามโครงสร้าง โดยครูแสดงโครงสร้างรูปประโยค และให้ตัวอย่างประโยค จากนั้นให้นักเรียนแต่งประโยค

- สอนการแปล โดยครูพูดภาษาไทย แล้วให้นักเรียนแปลภาษาจีน วิธีนี้เหมาะสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมต้นและมัธยมปลาย

- การถามตอบ โดยครูถามคำถามนักเรียน ใช้รูปประโยคที่เคยเรียนไปแล้ว เวลาพูดคำสำคัญให้เว้นสัักพักและพูดซ้ำเพื่อเน้น จากนั้นให้นักเรียนตอบ และฝึกฝนซ้ำๆ

- แบบฝึกหัด โดยครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ เพื่อนักเรียนจำรูปประโยคที่เรียนมาแล้วได้

วิธีสอนตัวอักษรจีน

- เริ่มจากการสอนขีดพื้นฐาน

- ลำดับขีดพื้นฐาน ได้แก่ ขีดขวางก่อนขีดตั้ง ขีดตัวตั้งซ้ายก่อนขีดตัวตั้งขวา ขีดบนก่อนขีดล่าง ขีดซ้ายก่อนขีดขวา ขีดนอกก่อนขีดใน ขีดกลางก่อนขีดสองข้าง ขีดในก่อนขีดปิดด้านล่าง

- ตัวอักษรจีนง่ายๆ โดยนำตัวอักษรจีนที่ใช้บ่อยและตัวอักษรเดี่ยวมาประกอบเป็นตัวอักษรจีนตัวอื่น ได้แก่ 十厂人儿刀力又干工土大小口门女飞马王车日贝比长月风火石

- หมวดคำที่ใช้บ่อย ได้แก่ 了 只 来 去 上 下 开 关 出 入 进 出 出 入

- โครงสร้างตัวอักษรจีน ได้แก่ โครงสร้างบนล่าง โครงสร้างซ้ายขวา โครงสร้างโอบล้อมสองด้านหรือสามด้าน โครงสร้างโอบล้อมทุกด้าน และโครงสร้างซับซ้อน

วิธีสอนวัฒนธรรม ใช้วิธีการให้ข้อมูล + แสดง + แนะนำ + อภิปราย

- ให้ครูเป็นหลัก โดยครูเป็นผู้แนะนำวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งวัฒนธรรมของประเทศอื่นๆ ผ่านแผ่นภาพและวิดีโอ เวลาอภิปรายในชั้นเรียนสามารถใช้ได้ทั้งภาษาจีนและภาษาไทย
- ให้นักเรียนเป็นหลัก โดยครูบอกเนื้อหาที่จะอภิปรายให้กับนักเรียนล่วงหน้า แล้วให้นักเรียนไปค้นคว้าหาข้อมูล จากนั้นให้นักเรียนเป็นผู้แนะนำวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งวัฒนธรรมของประเทศอื่นๆ ผ่านแผ่นภาพ หรือ PowerPoint พร้อมทั้งจัดอภิปรายในชั้นเรียน

กิจกรรมในชั้นเรียน ใช้วิธีการสาธิต + ชี้นำ + มีส่วนร่วม

- สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถม โดยครูอธิบายคร่าวๆ และสาธิตให้ดู จากนั้นจัดกิจกรรมตามเนื้อหาของกิจกรรมในชั้นเรียน จุดสำคัญของกิจกรรมในชั้นเรียนคือ ครูเป็นผู้ชี้นำและควบคุมระเบียบในชั้นเรียน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคน นอกจากนี้ ครูต้องพยายามหลีกเลี่ยงบรรยากาศที่น่าเบื่อ และไม่เป็นระเบียบในชั้นเรียนด้วย

- สำหรับนักเรียนระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย กิจกรรมในชั้นเรียนในแบบเรียนส่วนใหญ่ของนักเรียนระดับนี้มีคำอธิบายไว้อย่างชัดเจน นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้หลายๆ คน ตามคำอธิบายที่ให้ไว้ ครูเป็นเพียงผู้ควบคุมกิจกรรมให้เป็นไปตามเวลาและเนื้อหาที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ ครูยังต้องสุ่มตรวจตามกลุ่มย่อย ถ้ามีเวลาเหลือ ครูสามารถให้นักเรียนบางกลุ่มออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน

บัตรภาพคำศัพท์ ใช้สำหรับการเรียนการสอนคำศัพท์ แบบฝึกหัด การฝึกฝน และเกมในชั้นเรียน

กิจกรรมนอกชั้นเรียน ครูอาจใช้เวลาหลังเลิกเรียน ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น จัดนิทรรศการวันสำคัญ งานฝีมือ การฝึกศิลปะการป้องกันตัว (มวยจีน) การเขียนพู่กันจีน การศึกษาดูงานสถานที่สำคัญ ฯลฯ ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน สภาพการณ์ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น

วิธีการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้

- จับคู่ร่วมคิด โดยครูมอบคำถามให้นักเรียนแต่ละคู่ ให้เขาช่วยกันเรียบเรียงคำตอบ
- จับคู่อ่าน โดยครูมอบบทอ่านสั้นๆ ให้คนหนึ่งอ่าน อีกคนหนึ่งฟังและจด แล้วเล่ากลับให้คนที่อ่านฟังว่าถูกต้องไหม
- จับคู่สัมภาษณ์ โดยครูมอบตัวอย่างบทสัมภาษณ์สั้นๆ แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนคำบางคำเพื่อเลียนแบบ แล้วผลัดกันสัมภาษณ์
- แสดงบทบาทสมมุติ โดยครูสมมุติสถานการณ์ แล้วให้นักเรียนเขียนบทสนทนาเพื่อพูดตามสถานการณ์ เช่น อวยพรวันเกิด ชวนไปเที่ยว ต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยือน แนะนำเพื่อนใหม่ ชื้อตั๋วเดินทาง ต่อบรรยากาศ ฯลฯ
- วิจารณ์หรือบรรยายภาพ โดยครูให้นักเรียนดูภาพ แล้วช่วยกันวิจารณ์ หรือบรรยายภาพ เช่น ภาพสิ่งของ สถานที่ สัตว์ กิจกรรมที่คนกำลังกระทำ
- ทำกิจกรรมอย่างมีแผนและสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนสนุกและได้รับความรู้จากกิจกรรม ส่งเสริมวิธีสอนที่มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว สอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ผู้สอนคอยชี้แนะให้คำปรึกษาและแนะนำ หลีกเลี่ยงการสอนแบบท่องจำตายตัวหรือทำแบบฝึกซ้ำซาก

3. การเตรียมข้อมูลหรือเรื่องให้นักเรียนฟังและอ่าน ครูผู้สอนจะต้องเตรียมคำถามและคำตอบตามเนื้อหาของข้อมูล และคำศัพท์ยากๆ ในการแสดงความคิดเห็น

4. สร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนภาษาจีนที่ดี มีการใช้สื่อต่างๆ เข้ามาช่วย รวมทั้งมีการศึกษาทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

5. ครูควรรู้จักใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนให้เป็น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการสอน โดยโรงเรียนต้องจัดคอร์สอบรมครู ส่งเสริมครูให้ทำวิจัย และผลิตสื่อการเรียนการสอน

6. จัดเวทีให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางทักษะภาษาจีน เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมนอกชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วม เช่น การประกวดสุนทรพจน์ภาษาจีน การร้องเพลงจีน การตัดกระดาษ การเขียนพู่กันจีน ฯลฯ

7. หัวข้อทั่วไปที่มักเรียนรู้ในวิชาภาษาจีน

• 己	ตนเอง	• 教育	การศึกษา
• 家-家庭	บ้าน - ครอบครัว	• 工作	อาชีพ
• 学校	โรงเรียน	• 旅游	การท่องเที่ยว
• 周围自然	ธรรมชาติ - สิ่งแวดล้อม	• 服务	การบริการ
• 食物 - 饮料	อาหาร - เครื่องดื่ม	• 地方	สถานที่
• 健康 - 福利	สุขภาพ - สวัสดิการ	• 语言	ภาษา
• 人与人关系	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	• 科学	วิทยาศาสตร์
• 业余时间 - 娱乐	เวลาว่าง - นันทนาการ	• 科技	เทคโนโลยี
• 买卖	การซื้อขาย	• 气候	ลมฟ้าอากาศ
• 感情- 感觉	อารมณ์ - ความรู้สึก		

แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่ครูผู้สอนสามารถแนะนำผู้เรียนให้ใช้ประโยชน์จากแหล่งการเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้า ฝึกฝนทักษะทางภาษาเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง

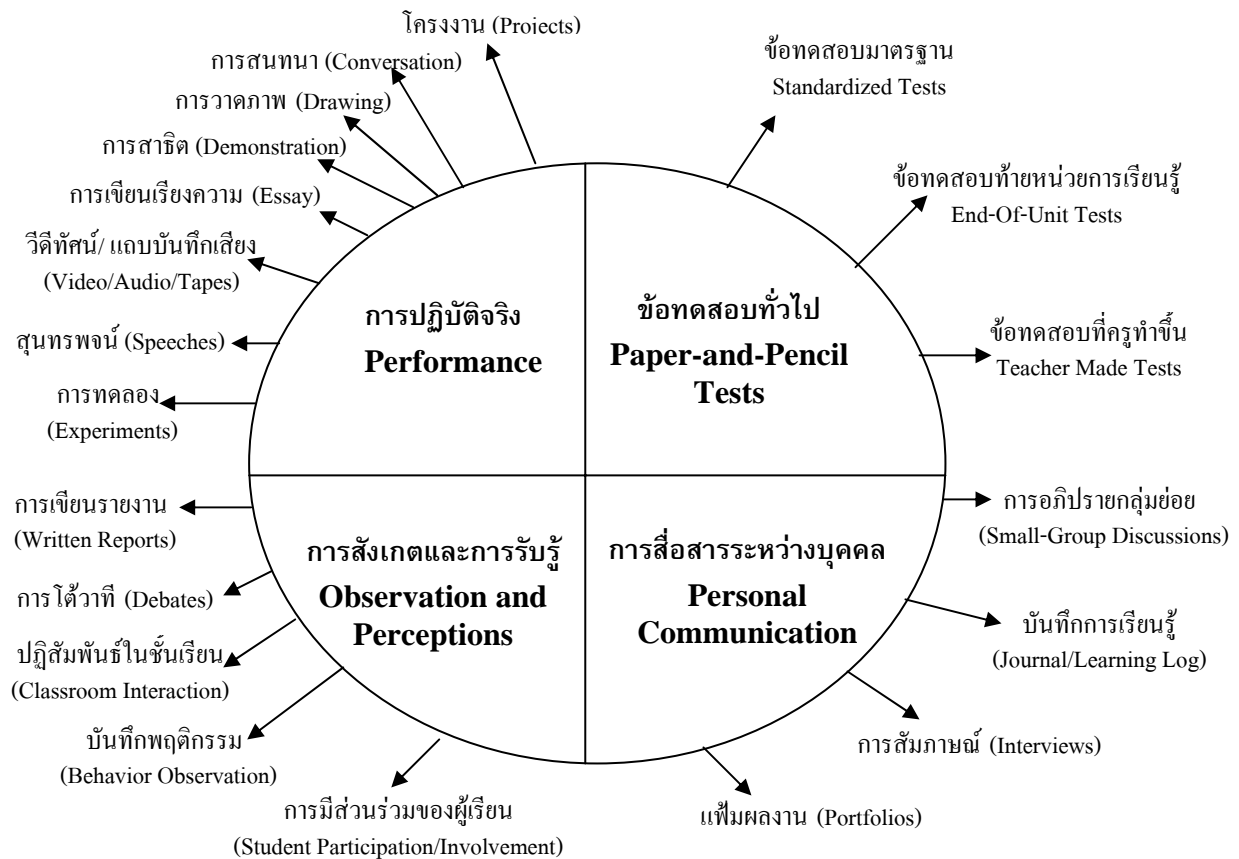
แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนได้นั้นมีอยู่ในที่ต่างๆ รอบตัวผู้เรียน ทั้งบุคคล สื่อ หนังสือ เอกสาร สถานที่ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ดังนี้

บุคคล	สื่อ หนังสือ เอกสาร	สถานที่
<ul style="list-style-type: none"> - ครูผู้สอน - ครูชาวจีน - เพื่อนร่วมชั้นเรียน - พ่อ แม่ ผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัว - วิทยากรท้องถิ่น/ ภูมิปัญญาไทย - ชาวจีนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น - เพื่อนชาวต่างประเทศ <p>Pen-pal / e- pal</p>	<ul style="list-style-type: none"> - หนังสือตำรา (Textbooks) - หนังสืออ้างอิง (Dictionaries) - หนังสือสารคดี นิยาย บทละคร - สื่อจริง (Authentic materials) * แผ่นพับ * ไปปลิว * โฆษณา * โปสเตอร์ * แผนที่ แผนที่ ภูมิ * สัญลักษณ์ เครื่องหมาย * รายการวิทยุ ทีวี ภาคภาษาจีน * ภาพยนตร์/ เพลงจีน - สื่อเทคโนโลยี * Computer * DVD/ วีดีโอ/ วีซีดี * Software * Interactive media * Online resources เช่น <p>http://www.chinesexp.com.</p> <p>http://www.google.com</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องสมุดโรงเรียน - ห้อง Lap ทางภาษา - ห้องสมุดหมวดวิชา - มุมภาษาจีน - ห้องศูนย์การเรียนรู้ (Self access) - สถานที่ทำการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และวิสาหกิจ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำอากาศยาน โรงแรมต่าง ๆ กรมประชาสัมพันธ์ ธนาคาร ห้างร้าน ร้านค้า บริษัท ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือ ฯลฯ - สถานที่ท่องเที่ยวๆ ที่ชาวจีนสนใจเข้าไปเยี่ยมชมเป็นประจำ เช่น วัด พิพิธภัณฑน์ เขาวราช โบราณสถาน วนอุทยาน ฯลฯ - สถานทูตประเทศต่างๆ - องค์การระหว่างประเทศ - สถาบันขงจื้อ

การประเมินผลการเรียน

1. การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องประเมินตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ภาษาจีน) ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ใช้รูปแบบวิธีการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการสอน และสอดคล้อง กับตัวชี้วัด ตามลักษณะการประเมินผลทางภาษา ดังแผนภูมิการประเมินผล 1
3. การประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ต้องเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม และให้กำลังใจ ผู้เรียน พัฒนาการเรียนภาษาจีน โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความคิดของผู้เรียน รวมทั้งมี การวิเคราะห์ผลประเมิน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

แผนภูมิการประเมินผล 1 (Assessment Profile)

ปรับจากแผนภูมิของ Heartland AEA (อ้างถึงใน Helena Curtain 2000)